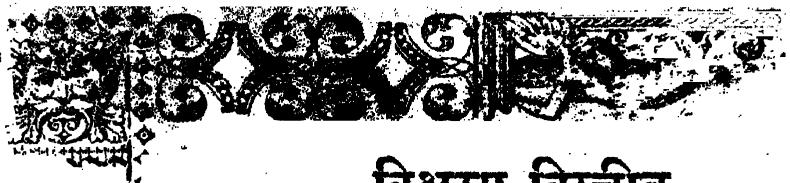

विश्वरूप विरचीत

॥ श्री नाराग्ण कवच. ॥

(अच्युताष्टकम् तथा आचार्यकृतषट्पदी)

મૂળ સહિત ગુજરાતી ભાષાંતર.

વૈશ્નવ લોકોને ઉપયોગાર્થે

છપાવી પ્રસિદ્ધ કરનાર

बुकसेलर. सांकरलाल बुलाखीदास.

સંસ્કૃત અને ગુજરાતી પુસ્તકાલય,

ठे. रीचीरोड—अमदावाद.

અમદાવાદ.

પીરમસાના રોજા સામે—રાજનગર ટાઈપ ફાઉન્ડરી

પ્રીન્ટીંગ પ્રેસમાં જેશંગભાઇ મુલજી પટેલે છાપ્યું.

આવૃત્તિ બીજી. નકલ ૨૦૦૦

સંવત ૧૯૫૮. — સને ૧૯૦૨.

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥

अथ श्री
नारायण कवच प्रारंभ

॥ राजोवाच ॥

येन गुप्तः सहस्राक्षः सवाहान् रिपुसैनिकान् ।
क्रीडन्निव विनिर्जित्य त्रिलोक्या बुभुजे श्रियम् ।१।

ટીકા—રાજા પરિક્ષિત શુકદેવને પુછે છે જે નારાયણ કવચની વિદ્યાએ વિશ્વરૂપ બ્રાહ્મણે રક્ષા કીધી પછે ઇંદ્રે સર્વ દેવતાની રક્ષા માટે સર્વ દૈત્યકુળ જીતીને ત્રણ લોકની લક્ષ્મીને ભોગવતો હવો ॥ ૧ ॥

भगवंस्तन्ममाख्याहि वर्म नारायणात्मकम् ।
यथाततायिनःशत्रून् येन गुप्तोऽजयन्मृधे ।२।

ટીકા—હે ભગવાન શુકદેવ તમે નારાયણ કવચ મને બતાવો; જે નારાયણ કવચના પ્રતાપે કરી સર્વ શત્રુ સંગ્રામને વિષે ઇંદ્ર જીતતો હતો. શ્રી શુકદેવજીએ કહ્યું ॥ ૨ ॥

॥ श्रीशुक उवाच ॥

वृतः पुरोहितस्त्वाष्टो महेंद्रायानुपृच्छते ।

नारायणाख्यं वर्माह तदिहैकमनाः शृणु । ३ ।

પુત્ર વિશ્વરૂપ તેમને ઇંદ્રજીતના પુછવાથી શ્રી-
પાઠ ભણાવ્યો તે કહુછું તે સાંભળો ॥ ૩ ॥

॥ विश्वरूप उवाच ॥

धौताङ्घ्रिपाणिराचम्य सपवित्र उदङ्मुखः ।
कृतस्वाङ्गकरन्यासो मंत्राभ्यां वाग्यतः शुचिः । ४ ।

ટીકા–હે રાજન્ પ્રથમ હાથ પગ ધોઇ આચમન લઈ પ-વિત્ર થઇને ઉત્તરે મોહોડું કરી બેસવું, વળી અંગન્યાસ, કરન્યા-સ એ બે મંત્રથી કરવા ને પાઠ કરતા સુધી કોઈ સાથે બોલવું નહીં. પવિત્ર થઇને પાઠ કરવો. એક મંત્ર પંચાક્ષર ને બીજો દ્વા-દશાંક્ષર ॥ ૪ ॥

नारायणमयं वर्म सन्नह्येद्भय आगते ।
दैवभूतात्मकर्मभ्यो नारायणमयः पुमान् ।५।

ટીકા–બહુ દુઃખ થાય ત્યારે શ્રી નારાયણ કવચ પહેરવું, પગને વિષે ને જાંગ વિષે મસ્ત વિષે ૐકારાદી અક્ષરનો ન્યા-સ કરવો ॥ ૫ ॥

पादयोर्जानुनोरूर्वोरुदरे हृद्यथोरसि ।
मुखे शिरस्यानुपूर्व्यादोंकारादीनि विन्यसेत् । ६ ।

ટીકા–અથવા નમો નારાયણાય ! એ મંત્રે ન્યાસ કરવા ॥૬॥

ॐ नमो नारयणायेति विपर्ययमथापि वा ।
करन्यासं ततः कुर्याद्द्वादशाक्षरविद्यया ।

ટીકા—વળી દ્વાદશાક્ષર મંત્રે કરીને ઉપકાર થકી યકારે આંગુલીને વિષે ને અંગુઠાને વિષે ન્યાસ કરવો ॥ ૭ ॥

प्रणवादियकारांतमंगुल्यंगुष्ठपर्वसु ।
न्यसेद्धृदय ॐकारं विकारमनु मूर्धनि । ८ ।

ટીકા—અથવા વિષ્ણુવેનમઃ એ મંત્રે કરીને ન્યાસ કરવાં ૮

षकारं तु भ्रुवोर्मध्ये णकारं शिखयान्यसेत् ।
वेकारं नेत्रयोर्युंज्यान्नकारं सर्वसंधिषु । ९ ।

मकारमस्त्रमुद्दिश्य मंत्रमूर्तिर्भवेद्बुधः ।
सविसर्गं फमंतं तत्सर्वदिक्षुः विनिर्दिशेत् ॥ १० ॥

ટીકા—યવા આત્માને ભગવાન તે પોતાની શકિતયે યુકત વીયા વીયા તેજ તપની મુરતી એવો મંત્ર જપવો. નારાયણ કવચનો પાઠ કરવો ॥ ૯–૧૦ ॥

॥ ॐ विष्णवे नमः ॥

इत्यात्मानं परं ध्यायेद्ध्येय षट्शक्तिभिर्युतम् ।
विद्यातेजस्तपोमूर्तिमिमं मंत्रमुदाहरेत् ॥ ११ ॥

ટીકા—હરિ નામે ભગવાન તે મારી સર્વપ્રકારે રક્ષા કરો.

ભગવાન કેવા છે જે ગરૂડ પૃષ્ટે ચરણ કમલ ધર્યા છે. અષ્ટ ભુ-
...ચક્ર ઢાલ ખડગ ગદા ધનુષ્ય પાશા બાણ વિગેરે આ-
...ણ કરેલા છે ॥ ૧૧ ॥

...रविंदध्यान्मम सर्वरक्षांन्यस्तांघ्रिपद्मः पतगेंद्रपृष्ठे ।
...रारिचर्मासिगदेषुचापपाशान्दधानोऽष्टगुणोऽष्टबाहुः ॥

ટીકા—જળને વિષે મચ્છાવતાર ધારણ કરનાર ભગવાન ર-
... કરો, જળજીવથકી અને વરૂણના પાપથકી અને સ્થલ વિષે
...મનજી રક્ષા કરો, વિશ્વરૂપ એવા ભગવાન તે આકાશને વિષે રક્ષા
કરો ॥ ૧૨ ॥

जलेषु मां रक्षतु मत्स्यमूर्तिर्यादोगणेभ्यो वरु-
णस्य पाशात् । स्थलेषु मायाबटुवामनोऽव्यात् त्रि-
विक्रमः खेऽवतु विश्वरूपः ॥ १३ ॥

ટીકા—ભયરૂપ મારગને વિષે તથા સંગ્રામને વિષે નરસિંહજી
ભગવાન રક્ષા કરો. ભગવાન કેવા છે દૈત્ય રાક્ષસના શત્રુ. શ્રી-
ભગવાનનો મોટો શબ્દ થવાએ કરીને દીશાઓ નાદ દાનવની
(ગર્ભ) સ્રીના ગર્ભ પડી જતા હુવા ॥ ૧૩ ॥

दुर्गेष्वटव्याजिमुखादिषु प्रभुः पायान्नृसिंहोऽसु-
रयुथपारिः । विमुंचतो यस्य महाट्टहासं दिशो विने-
दुर्न्यपतंश्च गर्भाः ॥ १४ ॥

ટીકા—મારગને વિષે યજ્ઞાવતાર રક્ષા કરો. જે ભગવાન વા-

રાહ અવતાર જેણે દાઢવતી પૃથ્વીનો ઉદ્ધાર કર્યો છે. ...લના શિખર વિષે રામચંદ્ર રક્ષા કરો વિપ્રવાસ જે પરદેશને ... રતજીના મોટા ભાઈ લક્ષમણજી રક્ષા કરો ॥ ૧૪ ॥

रक्षत्वसौ माऽध्वनियज्ञकल्पः स्वदंष्ट्रयोन्नीतध... वराहः । रामोऽद्रिकूटेष्वथ विप्रवासे सलक्ष्मणोऽव्याद्भरताग्रजो माम् ॥ १५ ॥

ટીકા-શ્રી નારાયણ જે ભગવાન તે ઉગ્રધર્મ તથા પ્રમાદથી રક્ષા કરો ॥ ૧૫ ॥

मामुग्रधर्मादखिलात्प्रमादान्नारायणः पातु नरश्च हासात् । दत्तस्त्वयोगादथ योगनाथः पायाद्गुणेशः कपिलः कर्मबंधात् ॥ १६ ॥

ટીકા-કામદેવથકી સનત્કુમાર રક્ષા કરો. માર્ગ વિષે ચાલતાં દેવતાનું જે થાનક તેને નમે નહીં તે અપરાધથકી હયગ્રીવદેવ રક્ષા કરો, અને સારા કામના વચમાં બોલીએ તે થકી નારદ રક્ષા કરો. સર્વ નરકથકી કચ્છાવતાર રક્ષા કરો ॥ ૧૬ ॥

सनत्कुमारोऽवतु कामदेवाद्धयाननो मां पथि देवहेलनात् । देवर्षिवर्यः पुरुषार्चनांतरात्कूर्मो हरिर्मां निरयादशेषात् ॥ १७ ॥

ટીકા-કુપંથથકી (ખોટો પંથ) ધન્વંતરી રક્ષા કરો. સુખ દુઃખથકી ઋષભ દેવ રક્ષા કરો, લોકોપવાદથકી અને કાલથકી

[illegible]રૂપી રક્ષા કરો. શેષ નામ પ્રભુ તે ક્રોધ સર્વથકી રક્ષા કરો. ૧૭

[illegible]वान्पात्वपथ्याद्द्वंद्वाद्भयादृषभो निर्जि-
[illegible]ना । [illegible] लोका[illegible]वताज्जनांता[illegible]ला गुणात्क्रो-
धवशाद्दहींद्रः ॥ १८ ॥

ટીકા—અજ્ઞાનથકી વેદવ્યાસ રક્ષા કરો. પાખંડ (જ્ઞાન રહિત) થકી કલંકી ભગવાન રક્ષા કરો. ધર્મનું રક્ષણ કરવાને જેમને [illegible]ાર થયા છે ॥ ૧૮ ॥

द्वैपायनो भगवानप्रबोधाद्बुद्धस्तु पाषंडगणात्प्र-
मादात् । कल्किः कलेः [illegible]त्प्रपातु [illegible]र्मावना-
योरुकृतावतारः ॥ १९ ॥

ટીકા—પ્રાત:કાલે (સવારમાં) ગદાયે કરીને કેશવ રક્ષા કરો. મધ્યાનકાલને વિષે નારાયણ રક્ષા કરો ॥ ૧૯ ॥

मां केशवो गदया प्रातरव्याद्गोविंद आसंगव
आचवेणुः । नारायणः प्राह्णउदात्तशक्तिर्मध्यंदिन वि-
ष्णुररींद्रपाणिः ॥ २० ॥

ટીકા—ઉગ્રધન્વા ભગવાન પ્રાત:તકાલે અને સાયંકાલે માધવજી પ્રભુ રક્ષા કરો. દોષને વિષે ઋષિકેશ રક્ષા કરો. મધ્યરાત્ર અને પાછલી રાત્રને વિષે પદ્મનાભજી રક્ષા કરો ॥ ૨૦ ॥

देवोऽपराह्णे मधुहोग्रधन्वा सायंत्रिधामाऽवतु म-

धवो माम् । दोषे हृषीकेश उतार्धरात्रे निशीथ ए-
कोऽवतु पद्मनाभः ॥ २१ ॥ २९ ॥

ટીકા–પર રાત્રને વિષે શ્રી વત્સલાંછન પ્રભુ રક્ષા કરો. વેદ ભાત વિષે ખડુંધારી જનાર્દન રક્ષા કરો. સંધ્યાપ્રત્યે દામોદર કાલમૂરતી રક્ષા કરો ॥ ૨૧ ॥

श्रीवत्सधामाऽपररात्र ईशः प्रत्यूषईशोऽसि-
जनार्दनः । दामोदरोऽव्यादनुसंध्यं प्रभाते विश्वेश्वरो
भगवान्कालमूर्तिः ॥ २२ ॥

ટીકા–યુગાંતના અગ્નિ સરખું શ્રીભગવાને પ્રેર્યું ચારે તરફ ભમતું એવું ચક્ર તે મારા વેરીની સેન્યાને બાળો, જેમ અગ્નિ તૃણને બાળે ॥ ૨૨ ॥

चक्रं युगांतानलतिग्मनेमि भ्रमत्समंताद्भगवत्प्र-
युक्तम् । दंदग्धि दंदग्ध्यरिसैन्यमाशु कक्षं यथा वात-
सखो हुताशः ॥ २३ ॥

ટીકા– હે ગદે (ખડક) વજ્ર સરખી છે. માટે યક્ષ રાક્ષસ ભૂત ગ્રહ અને વેરીઓને ભાગી ચુરણ કર. મહારા શત્રુને તમો ભગવાન ગદાવતે છેદન કરો ॥ ૨૩ ॥

गदेऽशनिस्पर्शनविस्फुलिंगे निष्पिंढि निष्पिं-
ढ्यजितप्रियासि । कूष्मांडवैनायकयक्षरक्षोभूतग्रहां-

ર્ણય चूर्णयारीन् ॥ २४ ॥

ટીકા-શ્રી ભગવાનના હાથના શંખની પ્રાર્થના કરવી. હે તુને ભગવાને ધર્યો તેથી રાક્ષસ અને પ્રેતગણ, માતૃપિશાચ, ઘોર દૃષ્ટિવાળા એવાનો નાશ કરો. વેરીના હૃદયને કંપ ઉપજાવો ॥ ૨૪ ॥

त्वंयातुधानप्रमथप्रेतमातृपिशाचविप्रग्रहघोरदृ-
। दरेंद्र विद्रावय कृष्णपूरितो भीमस्वनोऽरेर्हृद-
यानि कंपयन् ॥ २५ ॥

ટીકા-શ્રી ભગવાંને ધારણ કરેલ તીક્ષણ છે ધાર જેની એવું ખડ્ગ મહારા વેરીને મારો. અને ચંદ્રમા જેવી ભગવાનની ઢાલ તું મહારા શત્રુની પાપરૂપ તેની આંખો ઢાંક ॥ ૨૫ ॥

त्वं तिग्मधारासिवरारिसैन्यमीशप्रयुक्तो मम छिं-
धि छिंधि चक्षूंषि चर्मन् शतचंद्र छादय द्विषाम-
घोनां हर पापचक्षुषाम् ॥ २६ ॥

ટીકા-જે મુને ગ્રહથકી કે તું થકો મનુષ્ય તથા સરપ ઠાલાં ભુત તથા પાપથી મુને ભય હોય તે ટાલ ॥ ૨૬ ॥

यन्नोभयं ग्रहेभ्योऽभूत्केतुभ्योनृभ्य एव च ।
सरीसृपेभ्यो दंष्ट्रिभ्यो भूतेभ्योऽघेभ्य एव च ॥ २७॥

ટીકા- ભગવાંન નામરૂપ જે અસ્ત્ર તેના કીર્તનથકી મારાં પાપ અને વીઘ્નનું નાશ કરો ॥ ૨૭ ॥

सर्वाण्येतानि भगवन्नामरूपा[illegible]कीर्तना[illegible] ।
प्रयांतु संक्षयं सद्यो येऽन्ये श्रेयः[illegible]तापकाः ॥

ટીકા-શ્રી ભગવાંન જે ગરૂડરૂપી જેના પક્ષ (પંખ) મય છે, અને વિશ્વરૂપ જે ભગવાન તે સર્વ પાપથકી પોતાના નામે કરીને રક્ષા કરો ॥ ૨૮ ॥

गरुडो भगवान्स्तोत्रस्तोभश्छंदोमयः प्रभु ।
रक्षत्वशेषकृच्छ्रेभ्यो विष्वक्सेनस्य वाहनम् ॥ २९ ॥

ટીકા-સર્વ આપદા (દુઃખ) થકી પોતાને હરી નામરૂપ જે આયુદ્ધ તે બુદ્ધિંદ્રિય, મન, પ્રાણ તેની રક્ષા કરો. હે ભગવાન મારા કુળની રક્ષા કરો ॥ ૨૯ ॥

सर्वापदभ्यो हरेर्नामरूपयानायूधानि नः ।
बुद्धींद्रियमनःप्राणान् पांतु पार्षदभूषणाः ॥ ३० ॥

ટીકા-જે ભગવાન જગતરૂપે છે તે સત્યે કરીને મહારા સર્વ ઉપદ્રવોને નાશ પમાડો ॥ ૩૦ ॥

यथा हि भगवानेव वस्तुतः सदसच्च यत् ।
सत्येनानेन नः सर्वे यांतु नाशमुपद्रवाः॥ ३१ ॥
यथैकात्म्या[illegible]भावानां किकल्परहितः स्वयम् ।
भूषणायुधलिंगाख्या धत्ते शक्तीः स्वमायया ॥ ३२ ॥

ટીકા-સર્વસાક્ષી સર્વે જાણનાર જે ભગવાંન તે પોતાના સ-

થી કરીને સર્વ જગતની સદા સર્વદા રક્ષા કરો ।। ૩૧ ।। ૩૨।।

तेनैव सत्यमानेन सर्वज्ञो भगवान् हरिः ।
पातु सर्वैः स्वरूपैर्नः सदा सर्वत्र सर्वगः ॥ ३३ ॥

ટીકા–દેશ વીદેશના વિષે અને ચારે તરફે તરફ બારમાહી પોતાને શબ્દે કરીને લોકોનું ભય ટાળતા એવા નારસિંહજી, જેમને તેજે કરી સર્વનાં તેજ ગ્રહ્યાં છે ।। ૩૩ ।।

विदिक्षु दिक्षूर्ध्वमधःसमंतदंतर्बहिर्भगवान्नारसिंहः ।
प्रहापयँल्लोकभयं स्वनेन स्वतेजसा ग्रस्तसमस्ततेजाः ३४

ટીકા–વિશ્વરૂપ ઇંદ્રને કહેછે કે, આ નરાયણકવચ મેં તમને કહ્યું આ કવચ પેહેરેથી અસુરના યુદ્ધને જીતીશ ।। ૩૪ ।।

मधवन्निदमाख्यातं वर्म नारायणात्मकम् ।
विजेष्यस्यंजसा येन दंशितोऽसुरयूथपान् ॥ ३५ ॥

ટીકા–એ નારાયણ કવચના ભણનારને નેત્રથી જુવે, તેના પાપબળે અને તેના પગને સ્પર્શ કરેતો સર્વ ભયથકી મુક્ત થાય.

एतद्धारयमाणस्तु यं यं पश्यति चक्षुषा ।
पदा वा संस्पृशेत्सद्यः साध्वसात्स विमुच्यते ॥ ३६ ॥

ટીકા–એ નારાયણ કવચનો પાઠ જે કરે તેણે રાજથકી ચોરથકી ગ્રહથકી ભય ત્રાસે નહીં ।। ૩૬ ।।

न कुतश्चिद्भयं तस्य विद्यां धारयतो भवेत ।

राजदस्यूग्रहादिभ्यो व्याध्यादिभ्यश्च क[illegible] ॥

ટીકા–પૂર્વે એક કૌશિક નામે બ્રાહ્મણ તે નારાયણ કવચનો પાઠ કરતો તેથી તેના ધારવા મુજબ તેનો પ્રાણ ઈશ્વરાધન થયો એવો આ પાઠનો મહિમા છે ॥ ૩૭ ॥

इमां विद्यां पुरा कश्चित्कौशिको धारयन् द्विजः ।
योगधारणया स्वांगं जहौ स मरुदन्वनि ॥ ३८ ॥

ટીકા–તે કૌશિક બ્રાહ્મણના શરીર ઉપર આકાશ માર્ગેથી ચીત્રરથ એવે નામે પોતાની સ્રીયે વીંટાણો થકો જાતો હવો.

तस्योपरि विमानेन गंधर्वपतिरेकदा ।
ययौ चित्ररथः स्त्रीभिर्वृतो यत्र द्विजक्षयः ॥ ३९ ॥

ટીકા–પછે તે ગાંધર્વ આકાશથી વિમાન સહિત ઉંધે માથે ભૂમિ તળે પડતો હતો. પછે વાલખિલ્યાના વચનથકી તે ગાંધર્વ નારાયણ કવચના પાઠ કરતો તે પવિત્ર સરસ્વતિના નિર્મળ જ-ળને વિષે નાખી પોતે પણ સ્નાન કરીને પાછો પોતાને ધામ જતો હવો. તે માટે નારાયણ કવચના ભણતરને કોઈએ ઓલં-ઘવું નહીં ॥ ૩૯ ॥

गगनान्न्यपतत्सद्यः सविमानो ह्यवाक्शिराः ।
सवालखिल्यवचनादस्थीन्यादायविस्मितः ॥ ४० ॥

ટીકા–જે નારયણ કવચને ત્રણ કાળે (સવાર, મધ્યાન, સાં-જરે) સાંભળીને મનમાં ધારણ કરે તેને સર્વ ભુત પ્રાણી નમે.

અને સર્વ ભયથકી મુકત થાય ॥ ૪૦ ॥

पठन्य प्राचीसरस्वत्यां स्नात्वा धाम स्वमन्वामत् ।

शृणुयात्काले यो धारयति चादृतः ।

नमस्यंति भूतानि मुच्यते सर्वतो भयात् ॥ ४१ ॥

ટીકા—એ વિદ્યા વિશ્વરૂપ બ્રાહ્મણથકી શક્રુપની જે ઈંદ્ર તે ઈંદ્રપણાને પામ્યો ને ત્રૈલોકની લક્ષ્મીને ભોગવતો હવો સંગ્રામને વિષે અસુરને જીતીને ભાગ્યશાળી થયો ॥ ૪૧ ॥

॥ श्रीशुक उवाच ॥

एतां विद्यामधिगतो विश्वरूपाच्छतक्रतुः ।

त्रैलोक्यलक्ष्मीं बुभुजे विनिर्जित्य मृधेऽसुरान् ॥ ४२ ॥

॥ इति श्रीमद्भगवते नारायणवर्मकथनं समाप्तम् ॥

॥ अच्युताष्टकम् ॥

श्रीगणेशाय नमः । अच्युतं केशवं राम नारायणं कृष्ण दामोदरं वासुदेवं हरिम् । श्रीधरं माधवं गोपीकावल्लभं जानकीनायकं रामचंद्रं भजे ॥ १ ॥ अच्युतं केशवं सत्यभामाधवं माधवं श्रीधरं राधिकाऽराधितम् । इंदिरामंदिरं चेतसा सुंदरं देवकीनंदनं नंदजं संदधे ॥ २ ॥ विष्णवे जिष्णवे शंखिने चक्रिणे रुक्मिणीरामिणे जानकीजानये । बल्लवीवल्लभायाचिंतायात्मने कंसविध्वंसिने वंशिने

ते नमः ॥ ३ ॥ कृष्ण गोविंद हे राम नारायण श्रीपते वासुदेवा- जित श्रीनिधे । अच्युतानंत हे माधवाधोक्षज द्वारकानायक द्रौ- पदीरक्षक ॥ ४ ॥ राक्षसक्षोभितः सीतया शोभितो दंडका- रण्यताकारणः । लक्ष्मणेनान्वितो वानरैः सेवितोऽगस्त्य संपू- राघवः पातु माम् ॥ ५ ॥ धेनकारिष्टकोऽनिष्टकृद्द्वेषिणां केशिहा कंसहृद्वंशिकावादकः । पूतनाकोपकः सूरजाखेलनो बालगोपालकः पातु मां सर्वदा ॥ ६ ॥ विद्युदुद्द्योतवान्भस्फुरद्वाससं प्रावृडंभोद- वत्प्रोल्लसद्विग्रहम् । वन्यया मालया शोभितोरःस्थलं लोहितांघ्रिद्वयं वारिजाक्षं भजे ॥ ७ ॥ कुंचितैः कुंतलैर्भ्राजमानाननं रत्नमौलिं लसत्कुंडलं गंडयोः । हारकेयूरकं कंकणप्रोज्ज्वलं किंकिणीमंजुलं श्यामलं तं भजे ॥ ८ ॥ अच्युतस्याष्टकं यः पठेदिष्टदं प्रेमतः प्र- त्यहं पूरुषः सस्पृहम् । वृत्ततः सुंदरं कर्तृ विश्वंभरं तस्य वश्यो ह- रिर्जायते सत्वरम् । ९ ॥

॥ इति श्री शंकराचार्यविरचितमच्युताष्टकं संपूर्णम् ॥

॥ आचार्यकृतषट्पदी ॥

श्रीगणेशाय नमः ॥ अविनयमपनय विष्णो दमय मनः श- मय विषयमृगतृष्णाम् । भूतदयां विस्तारय तारय संसारसागरतः ॥ १ ॥ दिव्यधुनीमकरंदे परिमलपरिभोगसच्चिदानंदे । श्रीपति- पदारविंदे भवभयखेदच्छिदे वंदे ॥ २ ॥ सत्यपि भेदापगमे नाथ तवाहं न मामकीनस्त्वम् । सामुद्रो हि तरंगः क्वचन समुद्रो न ता-

॥ उद्धृतनग नगभिदनुज दनुजकुलामित्र मित्रशशिदृष्टे । प्रभवति न भवति किं भवतिरस्कारः ॥ ४ ॥ मत्स्यादिभिरवतारैरवतारवरताऽवता सदा वसुधाम् । परमेश्वर परिपाल्यो भवता भवतापभीताऽहम् ॥ ५ ॥ दामोदर गुणमंदिर सुंदरवदनारविंद गोविंद । भवजलधिमथनमंदर परम दरमपनय त्वं मे ॥६॥ नारायण करुणामय शरणं करवाणि तावकौ चरणौ इति षट्पदी मदीये वदनसरोजे सदा वसतु ॥ ७ ॥

॥ इति श्रीमच्छंकराचार्यविरचितं षट्पदीस्तोत्र संपूर्णम ॥

